

یادداشت

«سند تک برگ با کُد رهگیری»

بعجه که بودیم هر وقت بین بزرگ‌ترها بحث خرید و فروش ملک پیش می آمد آقاچانم می گفت « تبدیل ملک به غیر ملک، خسارت‌ه».

این جمله توی ذهنم حک شده بود. هر وقت یکی را می دیدم که ملکش را فروخته که مثلاً ماشین مدل بالا بخرد یا هر چیزی که ضرورتی نداشته توی دلم می گفتم این الان خسارت کرده! یگذریم که گاهی زمین باید فروخته شود که گرهی از زندگی انسانی باز کند!

سال ها گذشت تا فهمیدم حرف آقاچان حدیثٔ بوده. از آن به بعد خیلی محتاط تر شدم.البته توی ذهنم وگر نه منملکم کجا بود که بخوامم تبدیلش کنم. یک گوشه ذهنم حرف آقاچان را یادانی کردم که اگر یک روز ملکی داشتم برای بدست آوردن چیزهای بی ارزش نفروشمش. تا اینکه همین چند روز پیش حدیثی دیدم که مومن را به ملک تشبیه کرده بود!ملکی که مردم روی آن ساکن هستند،چه بهره ها که از آن‌می برند و چه فسق وفجورهایی که نسبت به آن نمی کنند!اما او با بی معرفتی آدم ها مدارا می کند، چون چشم‌طمعش به رضای خداست. بعد از دیدن این حدیث نگاه به ملک‌عوض شدا ملک فقط همین زمین معهود نبود.اینکه زمین را جز به زمین معاوضه نکندیم می‌توانست نقل جایگزین کردن آدم های خوبی باشد که از دست‌شان دادیم.همان اِیْن السَّبیل بَعْدَ السَّبیل و اِیْن الخیرَۃ بَعْدَ الخیرَۃ ی خودمان در دعای ندبه. کی فکرش را می کرد؟

یادداشت

همچنان سؤالات طرح‌شده توسط مردم و کارشناسان جنبهٔ تشریفاتی داشته و هیچ‌کدام از نامزدها مشکل جزئی و موردی به آن‌ها پاسخ نمی‌دهند که البته بخشی از این نقصه به‌خاطر «کمبود وقت» طبیعی است. به عبارت دیگر برنامهٔ «منظاره» دچار یک وضعیت متناقض‌ناست: از یک سو بسیار طولانی و خسته‌کننده است و از سوی دیگر نامزدها در آن وقت کافی برای پاسخ به سؤالات ندارند.

علی‌رغم اهمیت موضوع «جمعیت»، جای آن در منظارهٔ سوم خالی بود. یعنی فقط یک سؤال دربارهٔ آن مطرح شد که نامزدها به همان یک سؤال هم پاسخ ندادند.

پورمحمدی همچنان روی ریل «التقاط» و «مغالطه» حرکت می کند و به‌شدت دچار «تناقض‌گویی» است. او تلاش زیادی برای «موج‌افرینی» دارد. اما این تلاش، نتیجه‌بخش نبوده و به احتمال زیاد نخواهد بود. تخریب جایگاه «قانون» در مواجهه با معضلات فرهنگی، هجمه به «لایحهٔ حجاب و عفاف» و نفی محدودیت‌ها در فضای مجازی را در همین چارچوب باید ارزیابی کرد.

یکی از مهم‌ترین تناقضات پورمحمدی این است که با انتقاد از انحمارگراییی در عرصهٔ فرهنگی و رسانه، به‌دنبال تمرکززدایی است. اما برای حل مشکل کشور در رابطه با فضای مجازی، چیز ایجاد یک پیامرسان انحصاری - آن هم با مشارکت خارجی‌ها - و جلوگیری از تکثر و رقابت در این عرصه، هیچ پیشنهادی ندارد.

پورمحمدی علاوه بر «موضع»، در «وضعیت» نیز گرفتار گفتمانی است: او با یک خاستگاه کاملاً «دینی و شرعی» و با یک پیشینهٔ کاملاً «قانونی و امنیتی» می‌خواهد از خود یک شخصیت «عرفی» و «فرهنگی» بسازد؛ غافل از آن‌که این حجم از «دگردیسی هویتی»، به‌هیچ‌وجه برای مخاطب پورایدری نیست.

پورمحمدی در منظارهٔ سوم نشان داد که علاوه بر «اقتصاد»، در عرصهٔ «فرهنگ» نیز با پزشکیان «اشتراک گفتمانی» دارد. «شکار ضرورت قانون در مدیریت فرهنگی» و «فرقداری از آزادی‌های تقریباً بی‌ضابطه»، دو مؤلفهٔ این گفتمان مشترکند. پورمحمدی و پزشکیان، هر دو بر «ضرورت نظارت دولت در عرصهٔ فرهنگ» تأکید می‌کنند؛ اما هیچ‌کدام نه از کیفیت این نظارت سخن می‌گویند و نه از چگونگی مواجهه با «نظارت‌ناپذیری‌ها». آیا این سکوت می‌تواند علنی جز «سطحی‌نگری» و فقدان یک اندیشهٔ قوی و منسجم فرهنگی داشته باشد؟ بعداً است. آنکه به کلیدوا‌ها و گزارش‌های ازپیش‌طراحی‌شده، بدون هرگونه «شراف» و «تجربهٔ زیسته»، یکی دیگر از اشکالات مشترک

حدیث روز

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِالْفَقِيهِ حَقِّ الْفَقِيهِ؟ مَنْ لَمْ يَرْخُصِ الْإِمَامُ فِي مَعَايِ اللَّهِ وَ لَمْ يَنْظُرْهُمْ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ لَمْ يُؤَيِّنْهُمْ مِنْ مَكْرِ اللَّهِ وَ لَمْ يَنْدِعِ الْقُرْآنَ رَغْبَةً عَنْهُ إِلَى مَا سِوَاهُ، وَ لَا خَيْرَ فِي عِبَادَةِ لَيْسَ فِيهَا نَفَقَةٌ وَ لَا خَيْرَ فِي عِلْمِ لَيْسَ فِيهِ تَفَكُّرٌ. وَ لَا خَيْرَ فِي قِرَاءَةِ لَيْسَ فِيهَا تَنْفَرٌ.

اینا شما را از فقیه کامل خبر ندهم؟ آن که به مردم اجازه نافرمانی خدا را ندهد و آن‌ها را از رحمت خدا نومید نسازد، و از مکر خدای‌شان آسوده نکند، و از قرآن رو به چیز دیگر نکند، و خبری در عبادت بدون تفقه نیست، و خبری در علم بدون تفکر نیست، و خبری در قرآن خواندن بدون تدبّر نیست.

«سند تک برگ با کُد رهگیری»

هنوز چهلّم شهیدمان نرسیده وّما مجبوریم یکی را به جای او انتخاب کنیم؟! زمینی که به جز محل مدّارا با ناهنجاری هاو سیل تهمت های تلخ، زمین مقدّسی بودا عزیز دل مردم...

هنوز التّهاب دل‌مان آرام نشده و خاطره آن شب بلاتکلیف برزخی یادمان نرفته، باید باچشم‌های خیس یکی را پیدا کنیم که با مثل او یا بهتر از او باشد. کار نیمه تمام یک شهید را فقط یک شهید به سامان می رساند! وگرنه تبدیل ملک به غیر ملک خسارت است!ا تبدیل ملک‌خوب به ملک بد از آن هم خسارت بارتّر.

خدا خودش رئیس عقلاست حتّما یا مثلش را یا بهترش را گذاشته». فقط اختیار انتخابش را داده دست خودمان!این گزینه هایی که برخی‌شان ملک خوبی هستند اما نه در آن حد که عزیز جمهور باشند. بعضی هایشان شبیه ملکند اما چون به خلوت می روند آن کار دیگر می کنند. بعضی هایشان شبیه ملکند حتّی توی خلّوت آن‌کار دیگر می کنند!ا قطعاً صالح بعد از صالح و صادق بعد از صادق ما بین همین هاست. قطعاً باید یکی باشد که یواشکی با ده نفر دیگر قولنامه نشده باشد، ملک واقعی نباشدا قناسی و پرتی نداشته باشد!ا نورگیر باشد!

سندش تک برگ داشته باشد با کد رهگیری!

اثر این جور املاک خوب یا بد،یک عمربیخ ریش صاحبش می ماند!

طیبه فرید

پاورقی‌های‌منظراتی

پورمحمدی و پزشکیان است. پزشک‌های نشان داد که در«فرهنگ» نیز – مثل «اقتصاد» – تهیدست است. او هیچ ایده‌ای جز «لیبرالیسم فرهنگی» ندارد. رد قانون‌محوری با پوشش اخلاقی‌گرایی، نفی مطلق خشونت در مواجهه با مطلق انسان‌ها، انکار نقش قانون در تغییر رفتار، خلط بین اختیار انسان در عالم تکوین و عالم تشریع و تأکید بر آزادی مردم در انتخاب سبک زندگی، همه از همین زاویه قابل تحلیل‌اند.

در منظارهٔ سوم هرچه از پزشکیان پرسیدند گفت: «باید از مدرسه شروع کرد!» و این یعنی «فقدان برنامه».

نگاه‌فمینیستی پزشکیان و تأکید او بر همراهی و هم‌پایی زنان با مردان در همهٔ عرصه‌ها، حتّی عرصهٔ «اقتصاد» و «صنعت»، هرچند بظاهر جذاب است، اما واقعیتی جز توهین به «هویت مستقل زن» و عاقبتی جز تخریب «تهاد خانواد» ندارد.

پزشکیان علاوه بر آن‌که هیچ اشاره‌ای به تأثیر «تهاجم فرهنگی دشمن» و هجهم‌های رسانهای او در بروز معضلات فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی نمی‌کند، در میان همهٔ نهادهای فرهنگی کشور نیز صرفاً به نقش «تهاد روحانیت» در شکل‌گیری وضع موجود می‌پردازد. او در خوشبینانه‌ترین حالت، دچار یک خطای راهبردی در «آسیب‌شناسی فرهنگی» است.

پزشکیان برای چندمین‌بار این گزاره را تکرار کرد که «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

سید محمدحسین دعائی

فرزند آوری از دیدگاه قرآن و ائمه اهل‌بیت (ع)

هدف : مسئله فرزند آوری و اهتمام به نسل یکی از مهم‌ترین زوایای زندگی بشر بوده است و او همین رو خانواده میل و حب به فرزند در ذات او نهادینه کرده و در همه ادیان الهی، انسان را به‌تبع فطرت او به داشتن فرزند ترغیب نموده است.
دین اسلام نیز، در قالب آیات قرآن و روایات محمدی(ع) امر به فرزند آوری داشته و بر محاسن بسیار آن صحه گذاشته و علاوه بر تحسین نفس عمل فرزند آوری، تعدد و تکثر آن را که پایه کادی جامعه را تشکیل می‌دهد؛ موردتوجه قرار داده و در صورت تحقق شرایط خاص آن‌که ناظر به فرد، خانواده و جامعه است، دستور به ازدیاد نسل و تکثیر جمعیت داده و آن را یکی از مزیای مهم جوامع اسلامی و از عوامل قدرت و اقتدار تلقی نموده است.
همچنین در خلال اهتمام به ازدیاد نسل، از ارتقاء کیفی آن فروگذار نگرده و با سلسله اوامری که در منابع دینی ذکرشده است، خواستار اعتلای کمال و مطلوبیت روحی و جسمی فرزند شده است.
روش بررسی: در این مطالعه، کلیه مقالات چاپ‌شده تا زمستان ۱۴۰۱ به زبان فارسی درزمینه ی فرزند آوری از دیدگاه قرآن و ائمه اهل‌بیت (ع) موردبررسی قرار گرفتند. این مقالات از طریق جستجو در

رئیس سازمان انرژی اتمی ایران در نشست خبری در خصوص روابط ایران و آژانس هم روابط ایران و آژانس مبنای قانونی دارد و آن هم معاهده پادمان و «ان‌بی‌تی» است و آژانس هم در همین چارچوب وظیفه هدایت، نظارت، پشتیبانی و تشویق را به‌عهده دارد. محمد اسلامی، رئیس سازمان انرژی اتمی ایران امروز یکشنبه با حضور در سلسله‌نشست‌های خبری مشترک اعضای دولت سیزدهم اظهار داشت: اهتمام ویژه رئیس جمهور شهید ایران نسبت به علم و فناوری را هرگز فراموش نخواهیم کرد و اگر پیشرفتی در این حوزه وجود دارد، به‌واسطه تلاش و اهتمام ویژه شهید رئیسی بود. وی افزود: در سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ بیش از ۳۰۰ دست‌آورد دانشی و فناوریانه ثبت کردیم؛ یعنی هر یک‌ونیم روز یک دست‌آورد ثبت شده است و این چرخه کاملاً کاراست، رویکرد تحقیقات‌محور سازمان انرژی اتمی در دولت سیزدهم توانسته است این تحولات را بوجود آورد و ما در این مدت توانستیم از فاز تحقیقات به‌سمت صنعتی شدن حرکت کنیم. فناوری هسته‌ای تأثیرات خودش را بر زندگی مردم پدیدار می‌کند که در حول ۲ محور انرژی و غیرانرژی تعریف می‌شود، در محور انرژی رسیدن به ۲۰ هزار مگاوات برق است. دنیا با سرعت بسیار متفاوتی به‌دنبال گذشتن از سیرهای سنتی است.

رئیس سازمان انرژی اتمی اظهار داشت: اراده شده است سهم برق هسته‌ای در دنیا به ۲۵ درصد افزایش پیدا کند و ما نیز تولید ۲۵ هزار مگاوات برق هسته‌ای را در دستور کار قرار دادیم. ما برای تحقق این برنامه در این شرکت‌ها تلاش کردیم. طراحی و تحقیقات آن‌ها انجام شده و در بخش‌های دیگر نیز پروژه‌های اجرایی آن آغاز شده است. وی با بیان اینکه «امروز بالای ۶۵ محصول پورمحمدی و پزشکیان است. پزشک‌های نشان داد که در«فرهنگ» نیز – مثل «اقتصاد» – تهیدست است. او هیچ ایده‌ای جز «لیبرالیسم فرهنگی» ندارد. رد قانون‌محوری با پوشش اخلاقی‌گرایی، نفی مطلق خشونت در مواجهه با مطلق انسان‌ها، انکار نقش قانون در تغییر رفتار، خلط بین اختیار انسان در عالم تکوین و عالم تشریع و تأکید بر آزادی مردم در انتخاب سبک زندگی، همه از همین زاویه قابل تحلیل‌اند.

در منظارهٔ سوم هرچه از پزشکیان پرسیدند گفت: «باید از مدرسه شروع کرد!» و این یعنی «فقدان برنامه».

نگاه‌فمینیستی پزشکیان و تأکید او بر همراهی و هم‌پایی زنان با مردان در همهٔ عرصه‌ها، حتّی عرصهٔ «اقتصاد» و «صنعت»، هرچند بظاهر جذاب است، اما واقعیتی جز توهین به «هویت مستقل زن» و عاقبتی جز تخریب «تهاد خانواد» ندارد.

پزشکیان علاوه بر آن‌که هیچ اشاره‌ای به تأثیر «تهاجم فرهنگی دشمن» و هجهم‌های رسانهای او در بروز معضلات فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی نمی‌کند، در میان همهٔ نهادهای فرهنگی کشور نیز صرفاً به نقش «تهاد روحانیت» در شکل‌گیری وضع موجود می‌پردازد. او در خوشبینانه‌ترین حالت، دچار یک خطای راهبردی در «آسیب‌شناسی فرهنگی» است.

پزشکیان برای چندمین‌بار این گزاره را تکرار کرد که «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌های ازپیش‌آماده‌شده را خوب می‌خوانند. او با هم‌پان‌انداختن ایدهٔ خام و فریبندهٔ «نظرخواهی از مردم»، باز هم ثابت کرد که علی‌رغم تأکید بر تخصص‌گرایی، به‌شدت گرفتار «پوپولیسم» است.

پزشکیان «قرآن» می‌خواند، از «ایمان»، «عمل صالح» و «احیای طبیعه» می‌گویند، مکرراً بر عرصهٔ «بیشتر نخبگان و متخصصان» از کشور خارج شده‌اند؛ گزاره‌ای که قطعاً «خلاف واقع» است، حتّما مصداق «سیاه‌نامی» است و حکما نتیجه‌ای جز «پاں‌افرینی» ندارد.

پزشکیان نه خوب صحبت می‌کنند و نه حتّی متن‌